

Travl uge på vandet

Onsdag for en uge siden bød på et rotogt udover det sædvanlige. Forgangne ugers drypvise aflysninger var afløst af heftig interesse for at komme ud at ro. Så meget, at Kongen har måttet lægge borde og tofter til togterne. Denne gang holdt vi os dog til Hvalen. Lige én til to for lidt til det store fartøj, men altså også et par stykker mere ombord, end sædvanen er i Hvalen.

Af sted gik det, vi var alle klar kl. 17 sharp. Så der var tid til at ro ad Indrehavn, ned til Frederiksholms Kanal. Herligt, ude i havnen var der så lige mulighed for at afprøve kommandoen *Åren agterefter*. Det blev gjort, og ordren udført uden tøven. For selvfølgelig kunne besætningen. Endda så overbevisende, at der ikke var grund til flere forsøg.

Kongen på vej til Trekroner 1

Neden ved Højbro tager kanalen sig ikke just smukkeste ud for tiden. Metrobyggeriet breder sig over kanalen, så der kun er passage via en tunnel, tilstrækkelig bred til at også rofartøjer kan passere. Og vort gamle vandingshul, oven ved Skovserkonen, det er væk. Byggepladsen har taget det. Altså måtte vi om at ligge vis-a-vis Agnethe og Havmanden. Lidt ydmygt og i hvert fald i skygge. Det tog humøret dog ikke skade af. Snak og øl passerede uhindret trængende læber, ledsaget af megen moro.

Hjemturen forløb i kvikt tempo. Ude i Inderhavn kunne vi sætte træsejl og gå med et par knob mod Snedkergraven. Sikken en tur.

Næste dag, torsdag, stod Hvalen igen ud på togt. Denne gang med det vidt berømte damehold; det som bærer prædiket, besætningen for hvem kommandoen *På tælling ro væk* er uforholdt. Taktfast under munter snak gik turen nordover, ind i B&Ws gamle havn. For der er godt, og oppe på land kan man hente posefuld af grankogler.

På hjemturen sørgede vi for, at orlogsgasten på Dannebrogsges agterdæk fik lidt at lave. Vi rejste respektfuldt årerne, og gæsten fumlede med flaget, som havde viklet sig om flagspillet, så det dårligt var til at få ned. Og det alt imens han havde en snak kørende på sin mobiltelefon. Ak ja.

Men al ting har en ende, og det havde dette togt også. Tilbage igen ved Halvtolv kunne vi begejstret konstatere, at det havde været en fantastisk tur.

Kongens nye risteværk

Det blev det også om søndagen. Den første september. Kl. 10 stod Kongen – nu med sit nye risteværk agter på plads – og Hvalen ud fra sin base under ledsagelse af

Boreas. Et smukt syn. I kraftig vestenvind gik turen op til Den lille Havfrue og videre ad Pramdragerrenden ind i Frihavnen, hvor Bjørn Nørgaards Den genmodificerede Havfrue gav stof til mange spekulationer.

Efter en kortere pause gik turen videre, nu over til Trekroner, hvor frokosten ventede. Herlig charcuteri-anretning og godtøl i store glas ventede. Til de små grå var der også næring. Tonny havde begået dette års quiz med 15 finurlige spørgsmål. To vindere blev der, Anker og vort nye medlem, Leon, hver med fjorten rigtige.

Således vederkvæget gik turen hjem lysteligt over bølgen den blå. Nede ved estakaderne var en modgående havnerundfart så venlig at levne Kongen al for lidt plads, så vi blev blæst ind i afspærringen. Der var ikke andet for, end at sætte en åre mod den rustne pæl for at få os ud. Og det kom vi. Fantasifulde rogaster kolporterede senere det rygte, at det var os, der havde bøjet estakaden!

Seks timer efter afgang lå begge travaljer fortøjet ved Halvtolv. En begivenhedsrig dag var ovre.

Formanden hilser besætningerne velkommen 1

Væskestanden justeres 1

Onsdag den 4. september tilbød en "overtallig" at drage hjem med uforrettet sag. For mere end to passagerer kunne Hvalen ikke klare, lød rationale. Tilladelse til at absentere sig blev modvilligt givet af fartøjsføreren, hvorefter den duelige besætning som også talte gamle, trofaste medlemmer, stak til søs. B&W-havnen udøvede sin magnetiske tiltrækningskraft. Så nordover gik det. Havnerundfarter og havnebusser hilste den stolte travalje, og vi gjorde gengæld.

Efter præcis en øls tid gik turen hjemover. Gode oplevelser – ikke mindst af det unikke miljø i og omkring den gamle havn, som næppe får lov at blive liggende uberørt i længere tid – blev

fordøjet, mens åregaflerne oplod deres frydesang over havnens blå bølger.

Og så torsdagens damehold. Rosinen i pølseenden, om man kan tillade sig at bruge dette udtryk i nævnte forbindelse. Den nationale flagdag var tilsmilet af sommerligt vejr. Det vejr, hvorom siges, at alle taler om det, men ingen gør noget ved det. Det gjorde vi altså. Næmlig brugte det til en dejlig tur. Til Lystbådehavnen ved Langelinie, såmænd. Det var lang tid siden, nogen af os havde været der. Allerede på vej ud gennem Snedkergraven hilser en af havnerundfarternes skibsfører os med kommentaren, "Det er dog en fornøjelse

at se så smuk roning". Ude i havnen gik turen, under megen skæmt, taktfast mod vor destination. Humøret var konstant på højt niveau.

Under pausen i Lystbådehavnen blev der dækket an med øl og chips. Tilvirket i vegetabilsk, og ikke animalsk

Torsdagsbesætningen smykker Rigets flag

olie, som det ellers drillende blev hævdet overfor vort vegetariske besætningsmedlem. Og så istemte de glade damer to herlige sange, om hvilke undertegnedes beskedenhed forbyder at omtale yderligere.

Men så var det også blevet tid til at vende Hvalen. Og hvilket skønt syn, roning og skodning i præcis takt. Godt at besætningen fra en af Københavns Roklubs toere med styrmand ikke så det. Det havde givet dem mindreværdskomplekser for livet.

En fartøjsfører der oplever det, kan kun prise sig lykkelig. For hvad er en travalje uden dygtige

roere?

Dagens skønne oplevelser markerede dermed afrundingen af en helt fantastisk uges roture i Travaljelauget.

Claës